

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΠΑΧΕΛΑΣ

Ευρωδραχμικά

Η συζήτηση για το εάν η «δραχμή» αποτελεί μια διέξοδο για τη χώρα θα φουντώσει κάποια στιγμή πάλι, είτε το θέλουμε είτε όχι. Συχνά ακούμε γύρω μας τη φράση «αυτό το πράγμα δεν βγαίνει», που δείχνει ότι η υπερφορολόγηση έχει προκαλέσει πραγματική ασφυξία και δημιουργεί την αίσθηση ότι η χώρα έχει μπει σε μαύρη τρύπα. Οι δημοσκοπήσεις, επίσης, δείχνουν ότι το ευρώ χάνει το «κασέ» που είχε. Και όλα αυτά, σε μια στιγμή που οι δυνάμεις του λαϊκισμού και του αντιευρωπαϊσμού κερδίζουν έδαφος στην υπόλοιπη Ε.Ε. Είμαστε πάρα πολύ τυχεροί που δεν έχει προκύψει κάποιος χαρισματικός, λαϊκιστής, εθνικιστής πολιτικός, για να εκφράσει αυτή την άποψη.

Η συζήτηση γύρω από το θέμα, όμως, δεν πρέπει να είναι ταμπού. Και αυτό το λέμε έχοντας δώσει την πολιτική μάχη για το ευρώ και τη φιλοευρωπαϊκή πορεία της χώρας απέναντι στους απίστευτα ισχυρούς ανέμους

του εθνικολαϊκισμού. Όταν όμως αγνοείς τη συζήτηση που διεξάγεται ψιθυριστά γύρω σου, υπάρχει ο κίνδυνος πάντοτε να βρεθείς μπροστά σε απρόοπτα.

Σήμερα έχουμε μια κυβέρνηση που υποτίθεται ότι πιστεύει στο ευρώ και επωμίζεται μεγάλο πολιτικό κόστος για να παραμείνει η χώρα στις ράγες της Ε.Ε. Είναι όμως μια κυβέρνηση με πολλά και έντονα δραχμικά στοιχεία. Μιλάει για το ευρώ, αλλά μόλις την αφήσεις λίγο χαλαρή, κυβερνήσαν να βρίσκεται στην εποχή της δραχμής. Αυτή είναι η τραγωδία της χώρας. Οι μεταρρυθμίσεις γίνονται κατά τρόπο «γιαλαντζί», με τρόπο ευρωδραχμικό...

Όταν όμως σκέπτομαι την Ελλάδα εκτός ευρώ, ενδεχομένως και εκτός Ε.Ε., αρχίζω και ανησυχώ βαθιά. Το πολιτικό μας σύστημα, με ελάχιστες εξαιρέσεις, είναι ανεύθυνο και ανεπαρκές. Μετά την πρώτη περίοδο ευφορίας, θα μετέτρεπε τη χώρα σε

κράτος χωρίς κανόνες, με πληθωρισμό που θα θύμιζε τις παλιές ένδοξες ημέρες μας. Κανένας επενδυτής δεν θα την πλησίαζε γιατί ακόμη και τώρα, που υπάρχει η ευρωπαϊκή ομπρέλα, η Ελλάδα είναι μια εξαιρετικά δύσκολη χώρα για όποιον θέλει να ρισκάρει εδώ τα χρήματά του. Η δημόσια διοίκησή της είναι διαλυμένη και δεν θα μπορούσε με κανέναν τρόπο να αναλάβει το βάρος της ανασυγκρότησης που θα απαιτούσε μια χώρα εκτός Ευρωζώνης. Θα γινόμασταν σταδιακά, ίσως και πολύ απότομα, μια «Βενεζουέλα» στο έλεος άγριων ολιγαρχών και με το ΔΝΤ να πηγαινοέρχεται, και μάλιστα μόνο του. Αφήνω στην άκρη τις γεωπολιτικές συνέπειες μιας εξόδου από το ευρώ και την εικόνα αδυναμίας που θα πρόβαλλε η χώρα στους γείτονές της. Αυτή η διάσταση είναι άλλωστε και η σημαντικότερη για μια χώρα που βρίσκεται σε μια τόσο δύσκολη γειτονιά.

Για να μείνουμε βεβαίως στις ράγες, θα χρειαστούν δύο πράγματα. Μέσα, θα πρέπει να βασιστούμε σε μια κυβέρνηση η οποία πιστεύει πραγματικά σε μεταρρυθμίσεις που θα ξεκλειδώσουν τις απέραντες δυνατότητες της Ελλάδας. Εξω, θα πρέπει να αντιληφθούν ότι ο ζουρλομανδύας των πολύ αυστηρών πρωτογενών πλεονασμάτων δεν αντέχεται και οδηγεί σε καταστροφικά αποτελέσματα.

Η δραχμή δεν είναι λύση. Η οικονομική ασφυξία και η κουλτούρα της δραχμής, που διαπερνά ένα μεγάλο κομμάτι του πολιτικού μας συστήματος και του δημόσιου διαλόγου, μας σπρώχνουν όμως προς τα εκεί. Και αυτό δεν μπορούμε να το παραγνωρίσουμε, εκτός αν θέλουμε να ζούμε σε έναν δικό μας γυάλινο κόσμο, ενώ η κοινωνία βράζει κι ένα μεγάλο κομμάτι της πιστεύει μέσα στην απελπισία του ακόμη και τον Αρτέμν Σώρρα.

ΑΥΓΗ

Η Ν.Δ. της «ανατολής»

Μια χώρα στην οποία συγκεκριμένη εισαγγελία διατάζει τη διενέργεια προκαταρκτικής έρευνας εις βάρος επικεφαλής ασφαλιστικού ταμείου, επειδή ο τελευταίος αρνήθηκε να δεχτεί τις αιτήσεις ασφαλισμένων που ζητούσαν συμψηφισμό των οφειλών τους με ομόλογα του τρισεκατομμυριούχου Σώρρα, την ίδια ώρα που έχει «θάψει» στα αρχεία της 170 (!) καταγγελίες κατά επιχειρηματία για σωρεία εργατικών παραβάσεων, δικαίως αποκαλείται χώρα της φαιδράς πορτοκαλέας.

Όση φαιδρότητα μπορεί κανείς να καταλογίσει στους απελπισμένα εύπιστους πέντε χιλιάδες πολίτες που έπεσαν θύματα ενός τυχαίου, άλλη τόση οφείλεται να χρεωθεί και σε όσους επέτρεψαν να επωαστεί το αυγό του συγκεκριμένου είδους στα ενδότερα της ελληνικής κοινωνίας. Οι μαζικές αποστολές και καταθέσεις εξωδίκων των πιστών του «μορφώματος» Σώρρα στις εφορίες, στις τράπεζες και στο δημόσιο σύστημα κοινωνικών ασφαλίσεων, που μέχρι πρότινος αντιμετωπίστηκαν ως ένα ακόμη δείγμα «ψεκασμένης» γραφικότητας και που με την συνδρομή δικαστικών λειτουργιών νομιμοποιήθηκαν, ήρθε έστω και καθυστερημένα η ώρα να αντιμετωπιστούν με την απαιτούμενη σοβαρότητα και αυστηρότητα.

Τόσο το υπουργείο Δικαιοσύνης όσο και αυτό των Οικονομικών έχουν κα-

θήκον να κινηθούν τάχιστα με γνώμονα την προστασία πολιτών και θεσμών που υπονομεύονται επικίνδυνα από τέτοιου είδους φαινόμενα, που τελικά μόνο φαιδρά δεν είναι μέσα σε ένα περιβάλλον παρατεταμένης οικονομικής ανασφάλειας. Είναι χρέος της Πολιτείας να προστατεύσει απελπισμένους πολίτες από λογής ερπετά που караδοκούν στο περιθώριο του πολιτικού συστήματος, αλλά και τη Δικαιοσύνη από επικίνδυνα ολισθήματα που την ίδια τραυματίζουν. Είναι, τέλος, χρέος όλων μας να εντοπίσουμε, να σπλιτεύσουμε και να απομονώσουμε τους πολιτικούς σαλιμπάγκους των τελευταίων ετών που τη μια έκαναν μηνύσεις και την άλλη «ξεχνούσαν» να τις υποστηρίξουν στα δικαστήρια με αποτέλεσμα να δημιουργούνται «θολά τοπία».

Η κυβέρνηση έπραξε αυτό που οφείλε να πράξει αφήνοντας τους πολίτες με την απορία για το τι ακριβώς θέλουν να κρύψουν οι επιθεωρησιακού τύπου ανακοινώσεις της Νέας Δημοκρατίας. Η αξιωματική αντιπολίτευση, που το 2013 ανεχόταν από τη θέση της διακυβέρνησης, «θολές» δικαστικές αποφάσεις που άφηναν ανοιχτό το ενδεχόμενο να υπάρχουν όντως τα περίφημα 600 δισ. της Τράπεζας της Ανατολής, δεν μπορεί να εγκалаί τη σημερινή κυβέρνηση για ολιγωρία. Με τα αστεία του γραφείου Τύπου της Νέας Δημοκρατίας δεν γελάει πια κανείς.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Δημήτρης Τρίμης

Το φαινόμενο Σώρρας

Δεν είναι ούτε αθώα ούτε και τόσο γνωστή η ιστορία με το φαινόμενο Σώρρας και τους οπαδούς του. Τα γράφουμε σήμερα στην εφημερίδα μας.

Δεν είναι αθώα όλα αυτά τα δήθεν επιστημονικά και νομικά της οργάνωσής του «Ελλήνων Συνέλευσις», ούτε βέβαια οι μαζικές αποστολές και καταθέσεις εξωδίκων των πιστών της «νέα θρησκείας» του Σώρρα στις εφορίες, στις τράπεζες και στο δημόσιο σύστημα Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Αντί να διακανονίζουν τα χρέη τους, αξιοποιώντας τις σχετικές διευκολύνσεις του νόμου, ορισμένες εκατοντάδες πολίτες πείθονται εντέχνως ότι αρκεί να γίνουν συνδρομητές στο «μαγαζί» του Αρτέμν Σώρρα και να «μηνύουν» όποιον βρουν μπροστά τους, καθώς (νομίζουν) πως έχουν την κάλυψη των 600 δισ. που, δήθεν, διαθέτει ο γενναιόδωρος επικεφαλής τους. Λίγοι γνωρίζουν επίσης τα ακόμα πιο τραγικά -για τους θεσμούς της χώρας μας- δεδομένα της υπόθεσης.

Πρώτον, το Η' Μονομελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών από το 2013 έχει αποφανθεί ότι «ουδόλως αποδείχθηκε η ανυπαρξία του ανωτέρω χρηματικού ποσού ή η πλαστότητα των τίτλων που το ενσωματώνουν» και «εξάλλου, ουδέποτε υπήρξε πρόθεση των κατηγορουμένων να προκαλέσουν σύγχυση στην κοινή γνώμη, παρά τούτοι κινήθηκαν αποκλειστικά από αγαθά κίνητρα και, συγκεκριμένα, ωθούμενοι από την επιθυμία τους να βοηθήσουν το κράτος».

Και δεύτερον, και πολύ πιο φρέσκο, είναι ότι εισαγγελέας της βόρειας Ελλάδας διέταξε τη διενέργεια προκαταρκτικής έρευνας σε βάρος επικεφαλής ασφαλιστικού ταμείου (του Δημοσίου) επειδή ο τελευταίος αρνήθηκε να δεχτεί τις αιτήσεις ασφαλισμένων που ζητούσαν συμψηφισμό των οφειλών τους με ... ομόλογα του τρισεκατομμυριούχου Σώρρα! Δεν είναι καθόλου για γέλια η υπόθεση και η κυβέρνηση έχει ευθύνη όταν διασύρεται το κράτος (και κυρίως η δικαιοσύνη).